

Jan Šinogl

Jan Šinogl se narodil 25. září 1949 ve Znojmě jako starší ze dvou synů. Základní školu navštěvoval ve Znojmě na ulici Loucká. Poté rok studoval na Gymnáziu Dr. Karla Polesného a následně přestoupil do Brna na průmyslovou školu, obor elektromechanik.

Rodina

Jeho rodiče ho v dětství velmi podporovali. Svůj názor na komunistický režim si formoval díky kontaktům s příbuznými na Západě i na Ukrajině a poslechem zahraničního rozhlasu. Zásadní vliv na něj mělo setkání se strýcem Antonínem Kalinou, který za 2. světové války zachránil více než tisíc Židů z koncentračního tábora Buchenwald.

Srpnový převrat

Srpen 1968 způsobil zlom v jeho životě. První den obsazování Československa, kdy vojska Varšavské smlouvy do Znojma ještě nedorazila, si všiml, jak nad Znojmem krouží ruský průzkumný letoun. Za pár dnů už do Znojma dorazila i „spřátelená“ armáda. Když zjistil, jak se „údajní osvoboditelé“ chovají, rozhodl se společně se svojí budoucí manželkou Drahomírou zapojit se do disidentské činnosti. Začali roznášením protikomunistických letáků, a zatímco se ostatní postupně smiřovali s normalizačním režimem, on stále víc a víc vystupoval proti němu.

Pohřeb Jana Patočky

Jan a Drahomíra se rozhodli, že již nemohou jen přihlížet a začali proti režimu aktivně vystupovat. Jan odmítl vstoupit do revolučního odborového hnutí, sledoval situaci v disidentském prostředí a když se dozvěděl o smrti filozofa Jana Patočky, neváhal a spolu s manželkou se na pohřeb vypravili. V Praze dokonce zaparkovali přímo vedle aut StB a byli si jisti tím, že v hledáčku tajné policie nejsou. Opak byl ale pravdou.

Edice Petlice

Disidentské prostředí manžele Šinoglovi lákalo, a proto se vydali do Sázavy nad Sázavou, kde měl chatu Jan Kohout, a nabídli mu svoji pomoc. Ten je přesměroval do Brna za Milanem Uhdem a Janem Trefulkou s průvodním dopisem, kde stálo: „*Posílám Vám z Čech přátele z Moravy.*“ Od této chvíle se datuje spolupráce Jana a Drahomíry s edicí Petlice. Začali přepisovat nejen texty zakázaných autorů, ale i dokumenty Charty 77. Zřejmě někdo z okruhu edice Petlice ale Šinoglovi udal. Manželé byli pod neustálým dohledem StB, došlo k několika domovním prohlídkám,

výslechům Jana a poté i Drahomíry. Při domovních prohlídkách policie našla zakázanou literaturu, opisy i psací stroj. Jan Šinogl byl nakonec v roce 1980 zatčen, obžalován z rozkrádání státního majetku a 4 měsíce strávil ve vazební věznici. Komunisté se skrz něj snažili získat kompromitující materiály na jeho manželku, která uměla psát na stroji.

Soud

U soudu Jana zastupoval známý právník Ján Čarnogurský. Ten prokázal absurditu obvinění, nicméně StB vydala zatykač na Drahomíru. V té době však byla paní Šinoglová těhotná a žádala o odklad k nástupu trestu. K tomu potřebovala potvrzení od doktora, jenže před ordinací stála StB, proto se rozhodla dojít za lékařem v přestrojení. Potvrzení nakonec získala, nástup do vězení byl odložen na dobu 6 měsíců po porodu.

Půl roku po narození syna skutečně došlo k zatčení Drahomíry, které probíhalo za dramatických okolností. O události se velmi rychle začalo mluvit i v zahraničním rozhlase, což vyburcovalo československou i světovou veřejnost k nátlaku politických špiček na Drahomířino propuštění. Žádost o milost sepsal Ján Čarnogurský a po 4 týdnech byla Drahomíra propuštěna na svobodu. Pan Šinogl je přesvědčený o tom, že na Gustáva Husáka v této věci zapůsobila i jeho manželka Viera. Drahomíra Šinoglová je jediným člověkem, který v době Husákovy éry získal milost.

A co bylo dál?

Manželé Šinoglovi spolu měli 3 děti. Ještě před sametovou revolucí se rozvedli. Jan Šinogl se znovu oženil a se svojí druhou manželkou má 2 děti, v důchodovém věku se stal starostou obce Strachotice a nadále se velmi živě zajímá o dění u nás i ve světě. Rád cestuje a lítá na rogalu, dokonce se účastnil několika soutěží v závěsném motorovém létání a přeletěl kanál La Manche. Má rád elektronickou hudbu, obdivuje hudební festival Burning Man, aktivně se angažuje v pomoci ukrajinským uprchlíkům. Dodnes udržuje přátelské vztahy s bývalými disidenty, jako jsou Dana Němcová, Milan Uhde, Tereza Boučková nebo Věra Roubalová.